USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **Q. A.**, zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**, se sídlem Opočínek 57, Pardubice, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2021, č. j. KRPE-6858-53/ČJ-2021-170022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 21. 10. 2021, č. j. 52 A 30/2021-55,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl zajištěn podle § 129 odst. 1 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, rozhodnutím žalované ze dne 18. 2. 2021. Následně žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 13. 3. 2021, č. j. KRPE-6858-53/ČJ-2021-170022, kterým prodloužila zajištění žalobce do 19. 4. 2021.

[2] Žalobce napadl posledně uvedené rozhodnutí žalované žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) svým rozsudkem ze dne 21. 10. 2021, č. j. 52A 30/2021-55 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl. V odůvodnění krajský soud uvedl, že žalobce tvrdil, že mu je 17 let, proto s ním bylo od počátku jednáno jako s osobou nezletilou. Kvůli pochybnostem žalované byl věk žalobce zkoumán pomocí rentgenových snímků jeho kostí, které byly posouzeny tzv. GP (Greulich-Pyle) metodou. Dne 17. 2. 2021 obdržela žalovaná posudek o přibližném věku žalobce, ze kterého bylo zjištěno, že věk žalobce je „minimálně 35 let“. Po tomto zjištění bylo se žalobcem správně jednáno jako s osobou zletilou. Krajský soud připustil, ostatně to

uváděl i žalobce v žalobě, že pokud by byl rozdíl mezi věkem tvrzeným žalobcem a věkem stanoveným pomocí metody GP zjištěn v rozmezí 2 až 3 let, byla by žalovaná povinna provést i další testy, aby spolehlivě zjistila věk žalobce. Rozmezí mezi věkem tvrzeným žalobcem a výsledkem testu bylo však 18 let, což je natolik výrazné, že žalovaná nebyla povinna provádět další šetření k určení jeho věku.

II. Shrnutí kasační stížnosti žalobce

[3] Proti napadenému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které navrhuje jej zrušit a stejně tak rozhodnutí žalované a vrátit jí věc k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel namítá, že krajský soud i žalovaná nesprávně vycházely při určení jeho věku pouze z rentgenového snímku jeho levé ruky dle metody GP. K tomu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, podle níž nelze zletilost osoby dovodit pouze na základě jediného důkazu (navíc pouze na základě lékařského vyšetření pomocí metody GP). Dále uvádí, že v případě nejistoty panující ohledně věku jedince se uplatňuje zásada ve prospěch nezletilosti. Pokud by žalovaná zohlednila, že se jedná o nezletilého bez doprovodu, měla by tato skutečnost zásadní vliv na další průběh správního řízení.

[5] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] Kasační stížnost není přijatelná.

[8] Stěžovatel kasační stížností napadá rozsudek, jímž krajský soud aproboval rozhodnutí, jímž žalovaná rozhodla o tom, že existují zákonné důvody pro prodloužení stěžovatelova zajištění. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že i v rámci tohoto přezkumu může stěžovatel důvodně namítat nesprávné posouzení svého věku, resp. nezletilosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 Azs 330/2018-30, bod 21, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2022, č. j. 4 Azs 84/2022-34, bod 10 - 12).

[9] Pro určení věku cizince neexistuje žádný zákonem stanovený postup. „*Obecně však platí, že není důvod vyloučit výsledek lékařského vyšetření jako důkazní prostředek při určení věku cizince; navíc ho výslovně předpokládá související právní úprava pro případy zjišťování věku žadatele o mezinárodní ochranu – viz § 89 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ‚zákon o azylu‘).*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46, č. 4058/2020 Sb. NSS)

[10] Podle judikatury Ústavního soud i Nejvyššího správního soudu může být k určení věku cizince využito vyšetření kostí například metodou GP, která má však ve vztahu k určení skutečného věku omezenou autoritativní hodnotu. Judikatura odkazuje na zahraniční praxi, která „*vychází z toho, že výsledek vyšetření zápěstní kosti má omezenou autoritativní hodnotu - zvláště po dosažení věku 16 let je důkazní hodnota vyšetření nižší a nelze z ní jednoznačně usuzovat na skutečný věk. Výpověď dotčeného cizince tak zjištěný výsledek vyšetření věku nemůže zpochybnit, ledaže by byl vyšší o 3 a více let oproti cizincem udávanému věku. Jako jediný důkaz je tak výsledek vyšetření kostního věku uznáván v případě, že by odchylka oproti udávanému věku byla vyšší než 3 roky (...).*“ (např. nález Ústavního soudu ze dne 7. 7. 2021, sp. zn. II. ÚS 482/21, nebo výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 107/2020 - 46).
[11] V projednávaném případě odpovídal stěžovatelův kostní věk minimálně 35 letům, kdežto on sám tvrdil, že je mu 17 let. Rozdíl mezi těmito dvěma údaji je tak velký, že podle ustálené judikatury sám zpochybňuje tvrzení stěžovatele, a proto krajský soud zcela v souladu s uvedenou judikaturou shledal, že lze jako jediný důkaz připustit výsledek provedeného lékařského vyšetření pomocí metody GP.

[12] Stěžovatel dále namítá, že došlo k pochybení žalované a následně krajského soudu, protože byl stěžovatel zajištěn jako zletilý, i když byl nezletilým. Stěžovatel byl zajištěn jako osoba nezletilá a žalovaná podstoupila veškeré kroky potřebné k ochraně nezletilého (např. byl informován orgán sociálně-právní ochrany dětí). Jakmile žalovaná uzavřela, že stěžovatel je osobou zletilou, vydala dne 18. 2. 2021 rozhodnutí o zajištění zletilé osoby. Jak zhodnotil krajský soud, v postupu žalované nebylo shledáno žádné pochybení. Ani Nejvyšší správní soud neshledal, že by postup žalované nebo krajského soudu byl nesprávný (navíc v situaci, kdy bylo zjištěno, že stěžovatel je zletilý), naopak, byl zcela v souladu se zásadou, z níž vychází judikatura Nejvyššího správního soudu (viz již zmíněný rozsudek č. j. 5 Azs 107/2020-46), a sice že s cizincem je třeba jednat jako s nezletilým, není-li s dostatečnou mírou jistoty ověřeno, že nezletilým není.

[13] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na stížní námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

[16] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 27. 4. 2021, č. j. 52 A 30/2021-18, ustanoven zástupce pro řízení před soudem Mgr. Ladislav Bárta, advokát. Podle § 35 odst. 10 věta poslední s. ř. s. *zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát,*

zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle citovaného ustanovení věty první platí, pokud je zástupce ustanoven, hradí odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Zástupci náleží podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění pozdějších předpisů, odměna za jeden úkon právní služby (tj. vyhotovení doplnění kasační stížnosti) ve výši 3100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), celkem tedy 3400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2022

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu